

ροὺς τῆς τέχνης, ἀφοῦ σὲ ἐξέδυσαν τοῦ κόσμου τοῦ γλυπτικοῦ καὶ τῶν ἀριστοτεχνημάτων τοῦ Φειδίου, τοῦ Πραξιτέλους, τοῦ Λυσίππου, ἀφοῦ ἐξέσπασαν καὶ ἀφήρπασαν πάντα λίθον, πάντα κίονα καὶ τὸ ἐλάχιστον γεῖτον τῶν ναῶν σου, ἤδη οἱ σκληροὶ καὶ ἀκόρεστοι Ἑλγῖνοι ἐπιπίπτουσιν ἐπὶ τὴν ζῶσαν λείαν καὶ ἀρπάζουσι τὰς εὐσάρκους καλλονάς σου, τὰς ἀθράς σου νύμφας, τὰς ὠραίας καὶ ἐλκεσιπέπλους βοώπιδας ἀθίδας ! Ὠραία μου Νιόβη Ἑλλάς . . . Τὰ βέλη τοῦ δεινοῦ σου διώκτου βάλλουσι καὶ φονεύουσιν ἐν πρὸς ἐν τὰ εὐγενῇ σου τέκνα, τὰς καλὰς καὶ καλλικόμους κόρας σου, σὺ δὲ μὴ δυναμένη πλέον νὰ κλαίης, μίαν ἡμέραν ὁπόταν τὰ δάκρυα θὰ ἐκλείψωσι πλέον ἐκ τῶν ὀμμάτων σου, θὰ κλίνῃς ἡρέμα τὴν κεφαλὴν καὶ ἀτενίζουσα τὸν οὐρανὸν θὰ μείνῃς οὕτω μεγαλοπρεπῆς ἐν τῇ θλίψει, ὑπερτέρα καὶ θεᾶς ἐν τῇ καρτερίᾳ ἀλλὰ, φεῦ ! ψυχρά, μαρμαρίνη, νεκρά ! . .

ΓΟΥΓΛΛΑΣ

ΕΠΑΝΟΡΘΩΣΙΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΟΥ ΛΑΘΟΥΣ

Ἐν τῇ βιογραφίᾳ τοῦ Ν. Χαϊκάλῃ (σελ. 310) ἐκ παραδρομῆς, ἀργὰ ἐννοηθείσης, ἐσφαλμένως ἀναφέρεται ὅτι *ἐξήσκησεν ἐπὶ τινα χρόνον τὸ δικηγορικὸν ἐπάγγελμα* ἐν Ἀθήναις, ἐνῶ τοῦτο δὲν εἶνε ἀκριβές. Ὁ κ. Χαϊκάλῃς ἐπανελθὼν τῇ ἐποχῇ ἐκείνῃ ἐξ Ἰταλίας δὲν ἐπρόφθασε νὰ λάβῃ τὴν ζητηθεῖσαν ἄδειαν τοῦ δικηγόρου, καθόσον γνωρισθεὶς ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ ἀναφερομένου προξένου τῆς Τουρκίας μὲ τὸν πληρεξούσιον τοῦ ἐν Καίρῳ πρίγκηπος Ἀχμέτ πασσᾶ, παρεκινήθη ὑπ' αὐτοῦ νὰ μεταβῇ εἰς Αἴγυπτον ἐπὶ τῇ ὑποσχέσει ὅτι θέλει ἀναθέσει αὐτῷ δικαστικὰς ὑποθέσεις τοῦ πρίγκηπος. Ἐπίσης δὲν εἶνε ἀληθές ὅτι ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ προξένου ἐγνωρίσθη μετὰ πολλῶν πασάδων, καθόσον μόνον μὲ τὸν πληρεξούσιον τοῦ πρίγκηπος εἶχε γνωρισθῇ. Ταῦτα χάριν τῆς ἀκριβείας.